

Sprawa C-87/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

19 lutego 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Bundesfinanzhof (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

15 października 2019 r.

Strona wnosząca skargę rewizyjną:

Hauptzollamt B

Druga strona postępowania rewizyjnego:

XY

[...]

BUNDESFINANZHOF (federalny trybunał finansowy)

POSTANOWIENIE

W sprawie

Hauptzollamt B

strona pozwana i wnosząca skargę rewizyjną

przeciwko

XY

strona skarżąca i druga strona postępowania rewizyjnego

[...]

dotyczącej zajęcia z powodu braku zezwolenia na przywóz

siódma izba

na posiedzeniu w dniu 15.10.2019 R. postanowiła, co następuje: **[Or. 2]**

S e n t e n c j a

1. Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedstawione następujące pytania prejudycjalne:

Czy art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 2015/870, należy interpretować w ten sposób, że osobie dokonującej przywozu, która wiezie ze sobą całkowitą ilość kawioru gatunków ryb jesiotroształtnych (*Acipenseriformes spp.*) przekraczającą 125 gramów (g) w indywidualnie oznaczonych opakowaniach i nie przedstawia ani dokumentu (powrotnego) wywozu ani zezwolenia na przywóz, należy pozostawić ilość kawioru nie przekraczającą 125 g, pod warunkiem że przywóz nie służy żadnemu z celów wymienionych w art. 57 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 865/2006?

W razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

Czy okazy wprowadzone na obszar celny Unii również wtedy zaliczają się do dóbr osobistych lub stanowiących część gospodarstwa domowego, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 338/97, jeżeli w momencie wprowadzenia osoba dokonująca przywozu oświadcza, że zamierza podarować je innym osobom po dokonaniu przywozu?

2. Postępowanie zawiesza się do chwili wydania orzeczenia prejudycjalnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

U z a s a d n i e n i e

I.

- 1 W grudniu 2015 r. skarżąca i druga strona postępowania rewizyjnego (zwana dalej „skarżącą”), wjechała na obszar celny Unii za pośrednictwem urzędu celnego portu lotniczego strony pozwanej i wnoszącej skargę rewizyjną (zwanej dalej „Hauptzollamt”) i skorzystała z zielonego wyjścia „towary niepodlegające zgłoszeniu”. Wiozła ze sobą sześć 50-gramowych puszek kawioru (ikry bielugi, łac. *Huso huso*). Hauptzollamt dokonał zajęcia kawioru z powodu braku zezwolenia na podstawie § 51 ust. 2 Bundesnaturschutzgesetz (federalnej ustawy o ochronie przyrody, [...] zwanej dalej „BNatSchG” [...]).
- 2 Wniesiona następnie skarga została częściowo uwzględniona. Finanzgericht (sąd finansowy) orzekł, że ikra jesiotra, w tym również okazów hodowanych, jest objęta zakresem zastosowania załącznika B do rozporządzenia Rady (WE) NR 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE)

nr 1320/2014 z dnia 1 grudnia 2014 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków [Or. 3] dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi [...]. Przywóz kawioru wymaga zatem zezwolenia na przywóz, które do tej pory nie zostało wydane. Skarżąca mogła jednak dokonać przywozu bez zezwolenia dwóch puszek, ponieważ nie wykorzystywała ich w celach handlowych, lecz miała zamiar podarować je swoim dzieciom lub sama je zużytkować. Artykuł 57 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/870 z dnia 5 czerwca 2015 r. zmieniającym – w odniesieniu do handlu gatunkami dzikiej fauny i flory – rozporządzenie (WE) nr 865/2006 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, [...] stanowi system zwolnień ilościowych, który pod pewnymi warunkami zwalnia z obowiązku uzyskania zezwolenia niewielkie ilości okazów przywożonych w celach niehandlowych. Całkowite wyłączenie tego ograniczonego zwolnienia w przypadku przekroczenia zwolnionej ilości nie jest uzasadnione, jeżeli, biorąc pod uwagę okoliczności sporu, nie istnieje żadna wskazówka pozwalająca stwierdzić przywóz do celów handlowych. Zajęcie było zatem niezgodne z prawem w zakresie, w jakim Hauptzollamt nie pozostawił skarżącej dwóch puszek kawioru.

- 3 Hauptzollamt wniósł rewizję od tego wyroku. Jego zdaniem w przypadku przekroczenia ilości, o której mowa w art. 57 ust. 5 rozporządzenia nr 865/2006, należy zatrzymać całą ilość przywiezionego kawioru z powodu braku zezwolenia na przywóz. Niezależnie od tego nie mamy tu już do czynienia z dobrami osobistymi ani majątkiem gospodarstwa domowego, jeżeli kawior jest przeznaczony jako upominek dla osób trzecich.

II.

- 4 [zawieszenie postępowania] [...]
- 5 [powtórzenie pytań prejudycjalnych] [...] [Or. 4] [...]
- 6 [...]
- 7 [...]

III.

- 8 Zdaniem sądu odsyłającego w niniejszej sprawie ma zastosowanie rozporządzenie nr 338/97 oraz rozporządzenie nr 865/2006 (w wyżej wymienionych wersjach). Wykładnia tych rozporządzeń budzi wątpliwości, które są istotne dla rozstrzygnięcia sporu.
- 9 **Prawo Unii podlegające zastosowaniu:**

10 Artykuł 2 lit. b) rozporządzenia nr 338/97:

„Do celów niniejszego rozporządzenia: »Konwencja« oznacza Konwencję o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem (Cites)”.

11 Artykuł 2 lit. j) rozporządzenia nr 338/97:

„Do celów niniejszego rozporządzenia: »dobra osobiste lub stanowiące część gospodarstwa domowego« oznaczają martwe okazy lub fragmenty okazów lub też ich produkty pochodne, które są własnością podmiotu prywatnego, a które stanowią lub mają stanowić część jego zwykłego majątku ruchomego i dóbr”.

12 Artykuł 2 lit. t) rozporządzenia nr 338/97:

„Do celów niniejszego rozporządzenia: »okaz« oznacza każde zwierzę lub roślinę, żywe lub martwe, należące do gatunku wymienionego w załącznikach A do D, każdą jego część lub produkt pochodny, zawarty w innych towarach lub nie [...]”

13 Artykuł 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 338/97:

„Załącznik B zawiera zgodnie z lit. a): **[Or. 5]**

14 gatunki wymienione w dodatku II do Konwencji, inne niż wymienione w załączniku A, w stosunku do których państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń”.

15 Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 338/97:

„Wprowadzenie do Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku B podlega przeprowadzeniu niezbędnych kontroli i wymaga uprzedniego przedstawienia zezwolenia na przywóz wydanego przez organ administracyjny państwa członkowskiego przeznaczenia w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia”.

16 Artykuł 7 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 338/97:

„Dobra prywatne lub stanowiące część gospodarstwa domowego

W drodze odstępstwa od art. 4 i 5, zawarte w nich przepisy nie mają zastosowania do martwych okazów, części i produktów pochodnych okazów gatunków wymienionych w załącznikach A do D, które stanowią dobra prywatne lub części gospodarstwa domowego wprowadzane do Wspólnoty, wywożone lub powrotnie wywożone z niej, zgodnie z przepisami, które określi Komisja [...]”

Załącznik do rozporządzenia nr 338/97:				
	Załącznik A	Załącznik B	Załącznik C	Nazwa w języku niemieckim
(...)				

ACTINOPTERYGII				Promieniopletwe
ACIPENSERIFORMES				JESIOTROKSZTAŁTNE
		ACIPENSERIFORMES spp. (II) (z wyjątkiem gatunków objętych załącznikiem A)		Jesiotrokształtne
(...)				

18 Artykuł 57 rozporządzenia nr 865/2006:

„1. Odstępstwo od art. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97, dotyczące dóbr osobistych oraz majątku gospodarstwa domowego, określone w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia nie ma zastosowania do okazów wykorzystywanych w celu uzyskania korzyści handlowych, sprzedawanych, wystawianych do celów handlowych, posiadanych w celu sprzedaży, oferowanych na sprzedaż lub transportowanych w celu sprzedaży. [...]

2. [...]

3. Pierwsze wprowadzenie na terytorium Wspólnoty dóbr osobistych lub majątku gospodarstwa domowego, włączając w to trofea myśliwskie, przez osobę zwykle zamieszkujejącą na terytorium Wspólnoty, w skład których wchodzi okaz gatunków wymienionych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97 [Or. 6], nie wymaga okazania służbom celnym zezwolenia na przywóz w przypadku gdy przedstawiono oryginał lub kopię dokumentu wywozu lub powrotnego wywozu.

4. [...]

5. W drodze odstępstwa od ust. 3 i 4 wprowadzenie lub ponowne wprowadzenie na terytorium Wspólnoty następujących pozycji wymienionych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97 nie wymaga okazania zezwolenia na przywóz ani dokumentu (powrotnego) wywozu:

a) kawioru gatunków ryb jesiotrokształtnych (Acipenseriformes spp.) do 125 gramów na osobę w opakowaniach, które zostały indywidualnie oznaczone zgodnie z art. 66 ust. 6; [...]

19 **Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (zwana dalej „CITES”)**;

20 Conf. 12.7 (Rev. CoP17) – Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish

„[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

2. Recommends, with regard to regulating trade in sturgeon products, that:

[...]

e) Parties consider the harmonization of their national legislation related to personal exemptions for caviar, to allow for the personal effects exemption under Article VII, paragraph 3, of the Convention and consider limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person;

[...]

Conf. 13.7 (Rev. CoP17) – Control of trade in personal and household effects

[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

3. Agrees that parties shall:

a) [...]

b) not require export permits or re-export certificates, for personal or household effects which are dead specimens, parts or derivatives of Appendix-II species except:

[...]

(iv) for the following, where the quantity exceeds the specified limits:

- caviar of sturgeon species (*Acipenseriformes spp.*) – up to a maximum of 125 grams per person whereby the container has to be labelled in accordance [Or. 7] with Resolution Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

[...]”

21 Annex 1 – Guidelines for interpretation of personal and household effects [...]

„Definition of "personal und household effects"

8. Specimens must be personally owned or possessed for non-commercial purposes. This excludes use for commercial gain, sale, and display for commercial purposes, keeping for sale, offering for sale or transport for sale.

[...]"

22 **Przepisy prawa krajowego podlegające zastosowaniu:**

23 Paragraf 51 ust. 2 zdanie pierwsze BNatSchG:

„W przypadku stwierdzenia w ramach dozoru celnego, że zwierzęta lub rośliny są przywożone, przewożone lub wywożone bez wymaganych zezwoleń lub innych dokumentów, organ celny dokonuje ich zajęcia”.

IV.

24 Ocena prawna spornego przypadku nasuwa wątpliwości z punktu widzenia prawa Unii.

25 Rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi rewizyjnej wniesionej przez Hauptzollamt zależy od tego, czy ilość wymieniona w art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 stanowi próg zwolnienia czy też ilościowy limit zwolnienia. W przypadku interpretacji jako próg zwolnienia Hauptzollamt słusznie dokonał zajęcia przywiezionych przez skarżącą sześciu puszek kawioru. Gdyby jednak chodziło o ilościowy limit zwolnienia, zajęte mogłyby zostać tylko cztery puszki kawioru. Pozostałe dwie puszki zawierające po 50 g kawioru powinny zostać pozostawione skarżącej, pod warunkiem że chodzi w tym względzie o dobra osobiste lub stanowiące część majątku gospodarstwa domowego. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Hauptzollamt art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 jest różnie interpretowany w państwach członkowskich.

26 Gatunki ryb jesiotrokształtnych (łac. *Acipenseriformes spp.*) są chronione zgodnie z załącznikiem II do Konwencji CITES [art. 3 ust. 2 lit. a) w związku z art. 2 lit. b) rozporządzenia nr 338/97]. Są one zatem wymienione w załączniku B do rozporządzenia nr 338/97. Do chronionych okazów zaliczają się również zwierzęta hodowane i ich jaja [art. 2 lit. t) rozporządzenia nr 338/97].

27 Wprowadzenie do Wspólnoty okazów gatunków wymienionych w załączniku B wymaga zasadniczo zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit pierwszy przedstawienia [Or. 8] zezwolenia na przywóz wydanego przez organ administracyjny państwa członkowskiego przeznaczenia w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzenia. Jednakże zgodnie z art. 7 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 338/97 nie dotyczy to martwych okazów, części i produktów pochodnych okazów gatunków wymienionych w załącznikach A do D, które stanowią dobra prywatne lub części gospodarstwa domowego wprowadzane do Wspólnoty zgodnie z przepisami, które określi Komisja. Na tej podstawie Komisja przewidziała w art. 57 rozporządzenia nr 865/2006 uproszczenia i wyjątki od

obowiązku przedstawienia dokumentów. Stosownie do tego art. 57 ust. 5 lit. a) w związku z ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 865/2006 stanowi, że przywóz kawioru gatunków ryb jesiotroształtnych (*Acipenseriformes* spp.) do 125 gramów na osobę w opakowaniach, które zostały indywidualnie oznaczone zgodnie z art. 66 ust. 6 tego rozporządzenia, nie wymaga okazania zezwolenia na przywóz wydanego przez państwo przeznaczenia ani dokumentu (powrotnego) wywozu wydanego przez państwo pochodzenia, o których mowa w art. 57 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 865/2006, pod warunkiem że chodzi o przywóz dóbr osobistych lub majątku gospodarstwa domowego osoby zwykle zamieszkującej na terytorium Wspólnoty.

- 28 Jednakże jeżeli przesłanki przewidziane w art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 nie są spełnione i osoba dokonująca przywozu nie posiada wymaganego zezwolenia na przywóz lub, w odpowiednim przypadku, dokumentu wywozowego wydanego przez państwo pochodzenia, organy celne powinny dokonać zajęcia przywiezionego kawioru zgodnie z § 51 ust. 2 zdanie pierwsze BNatSchG.
- 29 Dla oceny sporu znaczenie ma to, czy i w jakim zakresie skarżąca może powołać się na wyjątek od obowiązku przedstawiania dokumentów przewidziany w art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006, ponieważ nie dysponowała ona ani zezwoleniem na przywóz, ani dokumentem wywozowym. Pojawia się w szczególności pytanie, jakie są konsekwencje prawne faktu, że całkowita ilość przywiezionego kawioru (300 g kawioru gatunku ryb jesiotrowatych, łac. *Huso huso*), przekracza 125 g na osobę.
- 30 Sąd odsyłający skłania się do stanowiska, że w przypadku przekroczenia ilości, o której mowa w art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006, należy dokonać zajęcia całej przywiezionej ilości.
- 31 Przemawiają za tym cele Konwencji CITES oraz rozporządzenia nr 338/97 i rozporządzenia nr 865/2006, które służą ochronie zagrożonych gatunków fauny i flory (zob. motyw 1 i 2 rozporządzenia nr 338/97), ponieważ w ten sposób można w sposób prosty i skuteczny egzekwować przestrzeganie przepisów. Ponadto wykładnia ta wzmacnia zasadę obowiązku przedstawienia dokumentów i zapewnia, że wyjątek [Or. 9] od obowiązku przedstawienia dokumentów rzeczywiście ogranicza się do przywozu niewielkich ilości. Jeżeli korzyść jest przyznawana wyłącznie w przypadku, gdy zachowana jest maksymalna ilość albo przedstawione zostaną niezbędne dokumenty, można przy przywozie podjąć decyzję, bez dalszego przeprowadzenia dowodów, czy towar należy pozostawić [osobie dokonującej przywozu]. W przeciwnym wypadku należałoby przeprowadzić dowód na okoliczność wykluczenia przywozu do celów handlowych, aby móc podjąć decyzję, czy temu, kto nie przestrzegał przepisów, należy pozostawić część towarów pomimo tego naruszenia. Gdyby w przypadku przywozu większej ilości kawioru niż 125 g część tej ilości należało pozostawić osobie dokonującej przywozu bez wymogu przedstawiania dokumentów, również

przywóz większych ilości kawioru mógłby ostatecznie przynajmniej częściowo skorzystać z uproszczenia.

- 32 Za zawężającą wykładnią art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006, rozumianego jako próg zwolnienia przemawia również fakt, że art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 nie przewiduje, że przywieziona ilość przekraczająca dozwoloną ilość 125 g kawioru podlega wyrównaniu poprzez uiszczenie opłaty. Zdaniem sądu odsyłającego byłoby to również sprzeczne z celami wspomnianych podstaw prawnych. W przypadku progu zwolnienia osoba dokonująca przywozu kawioru w ilości przekraczającej 125 g nie miałyby *a priori* żadnej szansy na to, aby móc zatrzymać przynajmniej część tej ilości bez przedstawienia wymaganych dokumentów.
- 33 Przeciwno ewentualnemu podziałowi przywiezionych towarów na część zwolnioną z obowiązku przedstawiania dokumentów oraz część podlegającą obowiązkowi przedstawiania dokumentów i tym samym podlegającą zajęciu przemawia ponadto okoliczność, że ilość 125 g stosuje się „na osobę”. Sytuacja nie jest zatem porównywalna z przesyłką zbiorczą zawierającą paczki do kilku indywidualnych odbiorców, w przypadku których Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej dopuścił uznanie za przesyłkę o niewielkiej wartości, jeżeli każda paczka zawiera tylko towary o łącznej wartości 22 EUR (zob. wyrok z dnia 2 lipca 2009 r., *Har Vaessen Douane Service*, C-7/08, EU:C:2009:417) [...] w przedmiocie art. 27 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych [...], zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3357/91 z dnia 7 listopada 1991 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 918/83 ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych).
- 34 Za zawężającą wykładnią art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 w znaczeniu progu zwolnienia przemawiają ponadto pkt 2 lit. e) postanowienia 12.7 oraz pkt 3 lit. b) iv postanowienia 13.7 konferencji państw stron Konwencji CITES (zwanej dalej „CoP”), w myśl których wyjątek dla celów prywatnych powinien być ograniczony do maksymalnej ilości 125 g **[Or. 10]** na osobę („limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person”).
- 35 Niemniej jednak wykładnia art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006, wedle której w razie przekroczenia rzeczony ilości osobie dokonującej przywozu można pozostawić co najmniej 125 g kawioru jako ilości zwolnionej, nie wydaje się wykluczona. Według informacji przedstawionych przez Hauptzollamt wykładnia i stosowanie art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 są rozbieżne w państwach członkowskich Unii, co wzmocniło wątpliwości sądu odsyłającego.
- 36 Ani z brzmienia tego przepisu, ani z postanowień CoP 12.7 i 13.7 nie można jednoznacznie odczytać, że całkowity przywóz kawioru automatycznie podlega ogółem obowiązkowi przedstawiania dokumentów w przypadku przekroczenia ilości 125 g. Sformułowania podobne do art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 znajdują się na przykład w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE)

nr 1186/2009 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1186/2009”) dotyczącego przesyłek o niewielkiej wartości („[...] »towary o niewielkiej wartości« oznaczają towary, których rzeczywista wartość nie przekracza 150 EUR na przesyłkę”) oraz w art. 27 rozporządzenia nr 1186/2009 dotyczącego ilościowych limitów przesyłek osoby prywatnej do osoby prywatnej („ilości maksymalne”). Jednakże ilości ustalone przez te przepisy są traktowane jako zwolnienia ilościowe, które w każdym przypadku należy pozostawić osobie dokonującej przywozu.

- 37 Jednocześnie art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006, interpretowany jako próg zwolnienia, nabrałby charakteru sankcji, która przynajmniej nie wynika z brzmienia tego przepisu. Artykuł 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 reguluje jedynie to, że przywóz pewnej ilości kawioru nie wymaga żadnych dokumentów. Niezależnie od tego naruszenie przepisów dotyczących ochrony gatunków może być również, w odpowiednim przypadku, przedmiotem postępowania karnego.
- 38 Ponadto przywóz kawioru w ilości nieprzekraczającej 125 g uważa się w Konwencji CITES i w art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 jednoznacznie za nieszkodliwy dla zachowania gatunków ryb gatunków jesiotroształtnych. Ilość ta jest zachowana w ten sam sposób, jeżeli od samego początku przywożone jest jedynie maksymalnie 125 g kawioru oraz jeżeli osobie dokonującej przywozu pozostawia się 125 g kawioru w przypadku przekroczenia tej ilości.
- 39 W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze rozstrzygnięcie skargi rewizyjnej zależy jeszcze od tego, czy przywożone okazy są dobrami prywatnymi lub stanowiącymi część gospodarstwa domowego w rozumieniu art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 338/97, jeśli osoba dokonująca przywozu oświadcza w chwili wprowadzenia, że zamierza podarować je innym osobom [Or. 11] po dokonaniu przywozu. Jeżeli tak jest, wówczas skarżące w sporze należałoby pozostawić dwie puszki zawierające po 50 g kawioru.
- 40 Za tym, że okaz może być uznany za dobro prywatne lub stanowiące część gospodarstwa domowego tylko pod warunkiem, że jest przeznaczony dla osobistych celów osoby dokonującej przywozu, przemawia brzmienie art. 2 lit. j) rozporządzenia nr 338/97, który odnosi się do [„jej”] zwykłego majątku ruchomego i dóbr (w języku angielskim „part of his normal goods and chattels”, w języku francuskim „partie de ses biens et effets normaux”).
- 41 Mimo to, zdaniem sądu krajowego, przywieziony okaz może stanowić dobro prywatne, nawet jeśli osoba dokonująca przywozu zamierza podarować go innym osobom po dokonaniu przywozu (tzw. upominek z podróży lub suvenir), o ile nie istnieją przesłanki wskazujące na zamiar handlowy.
- 42 Artykuł 2 lit. j) rozporządzenia nr 338/97 rozróżnia pojęcia „dobra osobiste” i „stanowiące część gospodarstwa domowego”. Dobra stanowiące część gospodarstwa domowego można by uznać za przedmioty należące do sfery życia

osobistego osoby prywatnej i przeznaczone do trwałego pozostania w jej gospodarstwie domowym. Natomiast „dobro osobiste” wydaje się być przedmiotem, który służy lub jest przeznaczony do potrzeb osobistych danej osoby. Używanie lub zużycie przez tę osobę nie jest wymagane ani w art. 2 lit. j) rozporządzenia nr 338/97, ani w art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006. Podobnie art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 nie wymienia wewnętrznych zamiarów osoby dokonującej przywozu. Pojęcie „dobra osobistego” nie wydaje się zatem być koniecznie związane z pozostaniem okazu u osoby dokonującej przywozu.

- 43 Sąd odsyłający orzekł w przedmiocie zwolnienia przewidzianego w art. 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG z 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania [...] oraz przepisów krajowych przyjętych w tym celu w § 20 ust. 1 Tabaksteuergesetz (ustawy o podatku od wyrobów tytoniowych), w brzmieniu obowiązującym w 2007 r., że wyroby objęte podatkiem akcyzowym są nabywane na potrzeby prywatnego nabywcy, nawet jeśli mają być подарowane jako upominek innej osobie prywatnej ze względu na ściśle związki osobiste. Zatem dana osoba zaspokaja własne potrzeby również wtedy, gdy z własnej inicjatywy nabywa prezenty dla członków swojej rodziny. Dokonuje ona bowiem wydatków, które nie są związane ze stosunkiem zlecenia i z tytułu których od osób trzecich nie można oczekiwać zwrotu kosztów [...] **[Or. 12]** [...].
- 44 Na tych samych warunkach sąd odsyłający uważa, że w sprawie przed sądem krajowym dwie puszki zawierające po 50 g kawioru przywiezionego przez skarżącą w postępowaniu głównym są jej dobrem osobistym, nawet jeśli chciała ona подарować swoim dzieciom część całkowitej ilości przywiezionych kawioru i oświadczyła to już przy przywozie. W tym przypadku nie można stwierdzić celu handlowego w rozumieniu art. 57 ust. 1 rozporządzenia nr 865/2006.
- 45 Wniosku tego nie podważa pkt 8 załącznika 1 do postanowienia 13.7 CoP, zgodnie z którym okazy muszą być własnością prywatną lub znajdować się w posiadaniu do celów niehandlowych. Podczas gdy pierwsza alternatywa wychodzi z założenia, że osoba dokonująca przywozu nie podaruje okazów, lecz je zachowa dla siebie, druga alternatywa („possessed für non-commercial purposes”) jest sformułowana w sposób szerszy, ponieważ cel osobisty nie jest związany z osobistym posiadaniem.
- 46 Niezależnie od tych rozważań prawnych, odrzucenie zwolnienia z wymogu przedstawienia dokumentów, o którym mowa w art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006, wyłącznie na podstawie zadeklarowanego zamiaru подарowania kawioru, wydaje się sądowi odsyłającemu problematyczne również z praktycznego punktu widzenia. Taka wykładnia nasuwa pytanie o skuteczną weryfikację zamiarów osoby dokonującej przywozu w ramach odprawy celnej. Ostatecznie osoba dokonująca przywozu, która zgłasza swój zamiar darowizny, znajduje się w mniej korzystnej sytuacji w stosunku do osoby dokonującej

przywozu, która twierdzi, że zamierza zachować kawior dla siebie lub w ogóle się nie wypowiada, ponieważ odmówiono by jej zwolnienia z wymogu przedstawienia dokumentów. Ponadto po przywozie można zrezygnować z zamiaru zadeklarowanego początkowo podczas odprawy. Wreszcie nie można zrozumieć, dlaczego, z jednej strony, przywóz 125 g kawioru ma być możliwy bez udokumentowania, jeżeli osoba dokonująca przywozu sama zużywa kawior lub gdy zaprasza bliskie jej osoby na poczęstunek, podczas gdy, z drugiej strony, obowiązek przedstawienia dokumentów istnieje, gdy osoba dokonująca przywozu chciałaby podarować kawior tym osobom po dokonaniu przywozu.

- 47 Wątpliwości sądu krajowego co do wykładni art. 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia nr 865/2006 są wzmocnione przez fakt, że zgodnie z informacjami dostarczonymi przez Hauptzollamt, kwestia, czy towary wiezione jako upominki mogą być traktowane jako dobra osobiste lub stanowiące część gospodarstwa domowego, jest przedmiotem odmiennych odpowiedzi ze strony państw członkowskich.